

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/42/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115226581
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5115226581.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu a Mgr. Zuzany Hartelovej a Mgr. Anny Mihálikovej, v právnom spore žalobcu: AB 2 B.V., registračné číslo: 572 79 667, so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 933, PSČ: 1077XX, Holandské kráľovstvo, zastúpený splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária GOLIÁŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., so sídlom Trenčín, ul. 1. mája č. 173/11, IČO: 47 234 679 proti žalovanej: Ing. Bc. L. C., PhD., nar. XX.XX.XXXX, bytom trvale L., ul. L. č. XXX/XX, prechodne A. - F., ul. A. č. XX/XX, o zaplatenie sumy 1.966,22 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 8C/408/2015-150 zo dňa 12. novembra 2018, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výroku I. z o s t á v a n e d o t k n u t ý .

Vo výrokoch II. a III. rozsudok okresného súdu m e n í tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 837,03 eur s ročným úrokom z omeškania 5,05 % zo sumy 837,03 eur odo dňa 03.12.2015 do zaplatenia a to v mesačných splátkach vo výške 70 eur, splatných vždy k 20. dňu kalendárneho mesiaca počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom nadobudne tento rozsudok právoplatnosť s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky riadne a včas sa stane splatným celý dlh.

Vo zvyšnej časti žalobu žalobcu zamietla.

Žalovanej sa nepriznáva nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 8C/408/2015-150 zo dňa 12.11.2018 rozhodol, že súd pokračuje v konaní s novým žalobcom: AB 2 B.V., registračné č.: 572 79 667, so sídlom Strawinskylaan 933, 1077XX Amsterdam, Holandské kráľovstvo, namiesto pôvodného žalobcu AB 1 B.V., registračné č.: 560 07 043, so sídlom Strawinskylaan 933, 1077XX Amsterdam, Holandské kráľovstvo (výrok I.). Súd žalobu v časti o zaplatenie sumy 1.908,93 eur s príslušenstvom zamietol (výrok II.). Žalovanej súd nárok na náhradu trov konania nepriznal (výrok III.).

Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobou doručenou súdu dňa 02.09.2015, ktorou sa žalobca domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by žalovanej bola uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 1.066,22 eur spolu s vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 21,29 eur a úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.966,22 eur od 26.08.2015 do zaplatenia, Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 8Co/316/2016 zo dňa 26.10.2016 pripustil čiastočné späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie sumy 57,29 eur a v tejto časti konanie zastavil, pričom vo zvyšnej časti o zaplatenie sumy 1.908,93 eur rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Žalobca žiadal, aby súd pokračoval v konaní s nástupníckou spoločnosťou, nakoľko pôvodný žalobca spoločnosť AB 1 B.V., registračné č.: 560 07 043, zanikol dňa 18.10.2016 tak, že došlo k zlúčeniu žalobcu so spoločnosťou AB 2 B.V., registračné č.: 572 79 667. Nakoľko právny predchodca žalobcu ku dňu

18.10.2016 zanikol s tým, že došlo ku zániku spoločnosti s právnym nástupníctvom, súd tak v zmysle § 64, § 66 zákona č. 160/2015 Z. z. - Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) rozhodol o pokračovaní v konaní s jeho právnym nástupcom, t.j. AB 2 B.V., registračné č.: 572 79 667.

Pri rozhodnutí súd vychádzal z ustanovení § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 497 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, b/, § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), § 524 ods. 1, 2, § 526 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Z doložených listinných dôkazov vyplýva, že žalobca si uplatňoval voči žalovanej nároky vzniknuté z uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 15.02.2013. Žalovaná zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania, veriteľ - spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. uzatváral zmluvu ako dodávateľ. Vzhľadom na uvedené je tento záväzkový vzťah vzťahom občianskoprávnym, na predmetnú úverovú zmluvu sa hľadí ako na typovú spotrebiteľskú zmluvu.

Žalobca svoju aktívnu legitímáciu v spore na uplatnenie žalobného nároku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 4302068498 zo dňa 15.02.2013, uzavretej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. a žalovanou, odvodzoval od zmluvy o postúpení pohľadávok, pričom v žalobe uviedol, že k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na žalobcu došlo dňa 21.05.2015 a v oznámení zo dňa 29.07.2015, adresovanom žalovanej, že k postúpeniu pohľadávky došlo na základe zmluvy zo dňa 12.09.2012.

Súd konštatoval, že v prejednávanej príhode žalobca neunesol dôkazné bremeno (ani bremeno tvrdenia) vo vzťahu k preukázaniu jeho aktívnej legitímácie v spore. Súd totiž na základe vykonaného dokazovania zistil, že pohľadávka, ktorá mala byť predmetom postúpenia na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 12.09.2012 (ako je uvedené v oznámení o postúpení pohľadávky zo dňa 29.07.2015) v čase jej postúpenia ešte neexistovala. Za tohto predpokladu je zrejmé, že spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. nepostúpila na žalobcu pohľadávku, ktorá však v čase jej postúpenia ešte neexistovala a existovať ešte ani nemohla, pretože v čase postúpenia ešte so žalovanou nebola uzatvorená úverová zmluva, z ktorej vznikla pohľadávka, ktorá mala byť predmetom postúpenia. Záväzkový vzťah medzi pôvodným veriteľom a žalovanou vznikol až na základe zmluvy zo dňa 15.02.2013. Nebola tak splnená podmienka riadneho a platného postúpenia pohľadávky na žalobcu, a síce podmienka existencie postupovanej pohľadávky. Spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. v čase postupovania pohľadávky sama ešte nebola veriteľom z predmetnej úverovej zmluvy, a preto na základe zmluvy o postúpení (neexistujúcej) pohľadávky sa ani žalobca nemohol stať novým veriteľom namiesto pôvodného veriteľa. Pre úplnosť súd poznamenal, že podľa ustanovenia § 526 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. V danom prípade z listu zo dňa 29.07.2015 vyplýva, že pôvodný veriteľ oznámil žalovanej, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 12.09.2012 došlo k postúpeniu na pôvodného žalobcu. V danom prípade súd poukazuje na rozpor v tvrdeniach, pretože v žalobe žalobca uvádza, že k postúpeniu pohľadávky došlo zmluvou zo dňa 21.05.2015. V tento deň samotný právny predchodca žalobcu - spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. vyzýval žalovanú na zaplatenie celej dlžnej sumy, pričom uvedená výzva bolo odoslaná dňa 25.05.2015, čo vyplýva z priloženého podacieho hárku. Z uvedeného je zrejmé, že v konaní žalobca nepreukázal reálne a platné postúpenie pohľadávky z veriteľa na pôvodného žalobcu (teda následne nemohlo dôjsť k prechodu práv a povinností na nového žalobcu). Žalobca v celom konaní odkázal na zmluvu o postúpení, pričom nie je zrejmé, na základe akej zmluvy o postúpení je daná jeho aktívna legitímácia v spore. Samotná žalovaná konštatovala, že o postúpení pohľadávky zo spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. na žalobcu sa dozvedela až v konaní pred súdom. Taktiež uviedla, že v rozhodnom čase sa obrátila na spoločnosťou zaoberajúcou sa oddlžovaním a uhradila približne 5 splátok pôvodnému veriteľovi. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca nepreukázal, že dlžníkovi, t.j. žalovanej oznámil postúpenie pohľadávky na žalobcu.

Aktívna vecná legitímácia je podľa súdu inštitút procesného práva, ktorým sa vyjadruje postavenie účastníka konania v hmotnoprávnom vzťahu, a teda, že žalobcovi patrí uplatňované právo alebo ochrana oprávneného záujmu. Nakoľko sa žalobca nestal novým veriteľom žalovanej pohľadávky, súd bol nútený konštatovať, že žalobca nie je aktívne legitimovaný v konaní o jej zaplatenie. S poukazom na uvedené súd žalobu zamietol v celom rozsahu.

Na základe vyššie uvedených skutočností preto mal súd za to, že predložené oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 29.07.2015 dlžníkovi (žalovanej) bez ďalšieho nepreukazuje aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu na uplatnenie pohľadávky v súdnom konaní. Pre nastúpenie zamýšľaných právnych účinkov oznámenia o postúpení pohľadávky vo vzťahu k žalovanej a vo vzťahu k posudzovanej právnej otázke aktívnej vecnej legitímácie žalobcu na podanie žaloby, v prejednávanej veci bolo nepochybne nevyhnutné preukázanie doručenia oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanej, a to

minimálne v rozsahu, že toto oznámenie sa dostalo do jej dispozičnej sféry. Zo spisu súdu vyplýva iba to, že Advokátska kancelária GOLIÁŠOVÁ GABRIELA, s.r.o. podľa podacieho hárku priloženého k žalobe odovzdala dňa 30.07.2015 jednu zásielku adresovanú žalovanej pošte na doručenie. Táto listina (podací hárk) však podľa súdu nepreukazuje, že práve podané oznámenie o postúpení pohľadávky v mene spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., vzťahujúce sa k Zmluve o úvere č. 4302068498, sa aj skutočne dostalo do dispozičnej sféry žalovanej. dôkazné bremeno preukázania doručenia oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanej pritom v konaní zaťažovalo žalobcu, ktorý z preukázania tejto skutočnosti vyvodzoval pre seba priaznivé právne následky (preukázanie aktívnej vecnej legitímácie v konaní). Dôkazné bremeno ohľadom postúpenia pohľadávky mohol teda žalobca uniesť buď preukázaním doručenia oznámenia postupcu (Home Credit Slovakia, a.s.) o postúpení pohľadávky voči žalovanej, alebo predložením tvrdenej zmluvy o postúpení pohľadávky, čo však v priebehu konania neurobil.

O trovách konania súd rozhodol na základe ustanovenia § 255 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 262 ods. 1, 2 C. s. p. tak, že žalovaná ako v celom rozsahu úspešná strana sporu by mala nárok na náhradu trov konania. Nakoľko však žalovaná náhradu trov konania nežiadala a v konaní jej preukázateľne žiadne trovy nevznikli, súd žalovanej náhradu trov celého konania (prvostupňového, ako aj odvolacieho) nepriznal.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu, čo do výroku II. z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C. s. p.

Žalobca s názorom súdu (že došlo k postúpeniu neexistujúcej pohľadávky a žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojej vecnej legitímácie v konaní) nesúhlasil, nakoľko z predložených listinných dôkazov, ktoré boli prílohou žalobného návrhu, dostatočne vyplývala aktívna vecná legitímácia žalobcu v predmetnom spore (AB 1 B.V.). Zdôraznil, že postúpením pohľadávky nedošlo v žiadnom ohľade k zhoršeniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa, nakoľko nedošlo ani k zmene podmienok dohodnutých v úverovej zmluve, ani k zmene platobných údajov. Pohľadávka síce bola postúpená na postupníka, avšak táto aj naďalej zostala v správe pôvodného veriteľa (postupcu). O tejto skutočnosti svedčí i ten fakt, že platobné údaje, t.j. číslo účtu a variabilný symbol zostali naďalej rovnaké. Ďalej žalobca uviedol, že v predmetnom spore aktívnu vecnú legitímáciu ako hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), preukázal listinným dôkazom: „Oznámenie o postúpení pohľadávky“. Uvedomuje si chybné uvedenie dátumu ohľadne zmluvy v oznámení o postúpení pohľadávky, avšak naozaj sa jedná iba o chybu v písaní a nie je podľa jeho vedomia predmetná chyba úmyselná. V samotnom žalobnom návrhu je predmetný dátum už uvedený správne, a to 21.05.2015, čo svedčí o tom, že pohľadávka v čase postúpenia existovala a uvedená chyba v dátume bola nedopatrením len v oznámení o postúpení pohľadávky. Aj napriek uvedenej chybe je žalobca toho názoru, že predmetná pohľadávka bola postúpená na spoločnosť AB 1 B.V. platne, nakoľko z hmotnoprávneho úkonu je viac ako zrejmé, že k postúpeniu reálne platne došlo. Podľa neho chyby v písaní či počítaní samy o sebe nespôsobujú neplatnosť zmluvy o postúpení. Na podporu svojich tvrdení predložil listinu preukazujúcu postúpenie pohľadávky. Z dosiaľ uvedených skutočností je evidentné, že pohľadávka existuje, nakoľko z prehľadu platieb žalovanej predložených konajúcemu súdu vyplýva, že doposiaľ neuhradila ani samotnú istinu a zamietnutím predmetnej žaloby len z dôvodu chybného uvedenia dátumu na oznámení došlo ku kráteniu súčasného veriteľa o dlžnú sumu, na ktorú mal zákonný nárok. Žalobca uviedol, že súčasťou žalobného návrhu bol aj listinný dôkaz - „plnomocnenstvo udelené spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s.“ (ďalej ako „postupca“ alebo „splnomocniteľ“) pre Advokátsku kanceláriu GOLIÁŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., ktorá v mene právneho predchodcu veriteľa, t.j. v mene postupcu oznámila v súlade s § 526 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky dlžníkovi. S ohľadom na uvedené podľa neho v tomto prípade uniesol bremeno tvrdenia ohľadne svojej aktívnej vecnej legitímácie, keď v žalobnom návrhu tvrdil, že došlo k hmotnoprávnemu úkonu „oznámeniu o postúpení pohľadávky postupcom“ a bremeno dôkazu uniesol priložením listinného dôkazu - „poštový podací hárk“, ktorý osvedčuje právnu skutočnosť, že „oznámenie o postúpení pohľadávky“ bolo zaslané na adresu žalovaného. To isté preukázal aj v súvislosti so zaslanou výzvou žalovanej na splatenie celého úveru. Svoju informačnú povinnosť si voči žalovanej riadne splnil. Žiadne z uvedených podaní sa mu nevrátilo ako nedoručené. O pravdivosti jeho tvrdení súvisiacich s vedomosťou žalovanej o postúpení pohľadávky svedčí aj skutočnosť, že oznámenie o postúpení pohľadávky bolo žalovanej doručené na tú istú adresu, ktorá je uvedená aj na návrhu na vydanie platobného rozkazu o zaplatenie 1.966,22 eur s príslušenstvom zo dňa 25.08.2015 a ten už evidovala. Zároveň uviedol, že dátum na oznámení o postúpení pohľadávky predchádzal dňu podania uvedenému na podacom hárku, takže je evidentné, že žalovanej bolo zaslané predmetné oznámenie. Žalobca na podporu svojich tvrdení poukázal na rozsudok

Okresného súdu Piešťany zo dňa 06.09.2018 sp. zn. 8C/11/2015, ako aj uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9Co/236/2016 zo dňa 31.01.2017. Napokon na tú skutočnosť, že prvostupňový súd v rozsudku 18.01.2016 sp. zn. 8C/408/2015, ktorý napadol žalobca odvolaním z dôvodu jeho nedostatočného odôvodnenia, uznal ho (vtedy spoločnosť AB 1 B.V.) za vecne legitimovaného, čo sa uvádza aj v uznesení Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/316/2016 zo dňa 26.10.2016 a predložené doklady za hodnoverné. K spochybneniu doručenia oznámenia o postúpení došlo zo strany žalovanej, až keď došlo k zrušeniu rozhodnutia a vráteniu veci na ďalšie konanie naspäť prvostupňovému súdu. Napriek tomu, že tento prostriedok procesnej obrany mohla uplatniť už predtým, uplatnila ho až neskôr, t.j. po vrátení veci prvostupňovému súdu, čo svedčí o špekulatívnom konaní žalovanej s cieľom vyhnúť sa plneniu záväzku, ktorý má voči nemu.

Na základe toho žalobca žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie okresného súdu v napadnutom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konania, prípadne, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a priznal žalobcovi náhradu trov konania.

3. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že sa stotožňuje s rozsudkom okresného súdu, ktorý rozhodol o porušení viacerých ustanovení a paragrafov rôznych zákonov, čo bolo konštatované v rozsudku.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), po zopakovaní dokazovania na pojednávaní, preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a napadnutý rozsudok podľa § 388 C. s. p. zmenil.

5. V predmetnej veci okresný súd po predchádzajúcom zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu č. k. 8Co/316/2016-105 z 26.10.2016 v konaní o žalobe žalobcu o zaplatenie sumy 1.966,22 eur s prísl. sa zaoberal aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu (spoločnosť AB 1 B.V. registračné číslo: 560 07 043 so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 933, PSČ: 1077XX, Holandské kráľovstvo, ďalej len „AB 1 B.V.“) a konštatoval, že žalobca neunesol dôkazné (ani bremeno tvrdenia) vo vzťahu k preukázaniu jeho aktívnej legitímácie v spore. Dôkazné bremeno ohľadom postúpenia pohľadávky mohol žalobca uniesť buď preukázaním doručenia oznámenia postupcu (Home Credit Slovakia, a.s.) o postúpení pohľadávky voči žalovanej alebo predložením tvrdenej zmluvy o postúpení pohľadávky, čo však v priebehu konania neurobil.

6. Žalobca v odvolaní s názorom okresného súdu nesúhlasil, nakoľko z predložených listinných dôkazov, ktoré boli prílohou žalobného návrhu, dostatočne vyplývala vecná legitímácia žalobcu (AB 1 B.V.) v predmetnom spore.

7. Odvolací súd mal zistené, že v posudzovanej veci bola medzi Home Credit Slovakia a.s., so sídlom Piešťany, ul. Teplická č. 7434/147, IČO: 36 234 176 a žalovanou dňa 15.02.2013 uzavretá zmluva o hotovostnom úvere a zmluva o revolvingovom úvere č. 4302068498 (ďalej len „úverová zmluva“). Zo žaloby podanej žalobcom (AB 1 B.V.) vyplýva, že v súlade s ust. § 526 Občianskeho zákonníka boli pohľadávky Home Credit Slovakia, a.s., vzniknuté z úverovej zmluvy č. 43002068498 zo dňa 15.02.2013 na základe zmluvy zo dňa 21.05.2015 postúpené na uvedenú obchodnú spoločnosť (AB 1 B.V.). V oznámení o postúpení pohľadávky adresovanom žalovanej zo dňa 29.07.2015 je uvedené, že pohľadávka mala byť postúpená dňa 12.09.2012.

8. Podľa odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu, v oznámení o postúpení pohľadávky adresovanom žalovanej zo dňa 29.07.2015 je uvedené, že pohľadávka mala byť postúpená dňa 12.09.2012 a vtedy ešte ani nebola uzavretá úverová zmluva 15.02.2013. V žalobe žalobca uviedol, že došlo k postúpeniu pohľadávky zmluvou zo dňa 21.05.2015. V tento deň však spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. vyzývala žalovanú na zaplatenie celej dlžnej sumy, ktorá výzva jej mala byť odoslaná dňa 25.05.2015. Žalobca tiež nepreukázal, že žalovanej oznámil postúpenie pohľadávky na žalobcu. Samotná žalovaná sa o postúpení dozvedela až v konaní pred súdom.

9. Podľa ust. § 524 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

10. Podľa odvolacieho súdu pokiaľ mal okresný súd zistené nezrovnalosti v údajoch o dni uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky v žalobe - 21.05.2015 a v oznámení o postúpení pohľadávky zo dňa 29.05.2015 adresovanom žalovanej (č.l. 20 spisu) kde sa uvádza zmluva zo dňa 12.09.2012, mal si túto od žalobcu vyžiadať. Žalobca k odvolaniu pripojil listinu (č.l. 170 spisu), z ktorej vyplýva, že k postúpeniu pohľadávky z úverovej zmluvy došlo dňa 21.05.2015. Vzhľadom na uvedené mal odvolací súd za preukázané nadobudnutie pohľadávky na základe existujúcej zmluvy o postúpení pohľadávky zo strany Home Credit Slovakia, a.s. na pôvodného žalobcu. Považoval preto odvolanie žalovaného za dôvodné a právny záver okresného súdu o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie pôvodného žalobcu na vymáhanie pohľadávky voči dlžníčke žalovanej za nesprávny.

11. V ďalšom konaní sa odvolací súd zaoberal rozhodovaním vo veci samej nakoľko s poukazom na ust. § 390 C. s. p. (odvolací súd sám rozhodne vo veci, ak a/ rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo už raz odvolacím súdom zrušené, vec bola vrátená na ďalšie konanie a nového rozhodnutie a b/ odvolací súd koná a rozhoduje o odvolaní proti novému rozhodnutiu súdu prvej inštancie) bol povinný sám rozhodnúť v merite veci. Vzhľadom na uvedené podľa ust. § 384 C. s. p. zopakoval dokazovanie čítaním dôkazov.

12. Predmetnú úverovú zmluvu odvolací súd považuje za zmluvu spotrebiteľskú s odkazom na § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy a § 1 zák. č. 129/2010 Z. z., keďže žalovaný ako právnická osoba poskytol v rámci svojho podnikania finančné prostriedky žalobkyni ako fyzickej osobe, ktorá nekonala v rámci predmetu svojho povolania alebo podnikania.

13. Pre spotrebiteľský úver sa v zákone o spotrebiteľských úveroch z hľadiska formálnych náležitostí vyžaduje písomná forma zmluvy a obsahové náležitosti zmluvy sú vymedzené v § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. Ustanovenie § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. vymedzuje prípady, kedy sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ide vlastne o špeciálnu právnu úpravu absolútnej neplatnosti právneho úkonu. Tým, že zákon nedodržiava iba niektorých obsahových náležitostí zmluvy, ako aj písomnej formy postihuje neplatnosťou, robí z týchto náležitostí nevyhnutnými podstatnými obsahovými náležitosťami zmluvy. Predpísaná písomná forma musí byť zachovaná vo vzťahu k esenciálnym, teda k podstatným obsahovým náležitosťam zmluvy. Pokiaľ zmluva uzatvorená medzi účastníkmi niektorých z náležitostí vymenovaných v § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. neobsahuje, nie je zároveň vo vzťahu k tejto náležitosti zachovaná písomná forma, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

14. Vzhľadom na uvedené bolo povinnosťou odvolacieho súdu sa vysporiadať s tým, či zmluva o úvere spĺňa nielen požiadavku písomnosti podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z., ako aj či obsahuje zákonom predpísané náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z., keďže medzi normy práva SR slúžiacimi na ochranu spotrebiteľa patrí i zákon o spotrebiteľských úveroch.

15. V zmluve je uvedené: celková výška úveru 2.100 eur, celková výška mesačnej splátky 65,93 eur, počet splátok 60, ročná úroková sadzba 21,92 %, RPMN od 25,8 do 27 %, priemerná hodnota RPMN 19,37 %, Presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru. Klient súhlasí s tým, že presnú výšku RPMN mu Spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru. Termíny splatnosti splátok: Prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. dňa v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Poplatok za vedenie účtu (zahrnutý v splátke) 1,99 eur. Celková čiastka splatná spotrebiteľom 3.599,40 eur. Lehota splatnosti 60 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Poistenie výdavkov pre prípad dlhodobej pracovnej neschopnosti, straty pravidelného zdroja príjmu a ďalej pre prípad invalidity alebo smrti následkom úrazu - 4,65 eur mesačne, poplatok za službu o možnosti zmeny výšky a počtu splátok - 0,30 eur, poplatok za službu odložené splátky - 0,99 eur.

16. Podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z. z. účinného ku dňu uzavretia zmluvy (15.02.2013) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

17. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

18. Podľa § 11 ods. 1 písm. d/ zák. č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

19. Údaje určujúce základné parametre poskytnutého spotrebiteľského úveru požadované kogentnými ustanoveniami zák. č. 129/2010 Z. z. musia byť v zmluve definované jednoznačným a nespochybniteľným spôsobom tak, aby mal spotrebiteľ možnosť jednoducho zistiť, aká je výška úveru, prípadne aj dojednaného revolvingu, výška úrokovej sadzby, odmeny, ročnej percentuálnej miery nákladov atď. Výpočet RPMN upravuje ust. § 19 zák. 129/2010 Z. z., kde je definované na základe čoho sa vypočíta RPMN, aké údaje sa použijú na výpočet RPMN a z čoho sa vychádza pri výpočte RPMN a príloha 2, v ktorej je stanovená rovnica na výpočet RPMN a poznámky k výpočtu RPMN.

20. Odvolací súd zistil, že v zmluve o úvere bolo uvedené, že RPMN bola dohodnutá v rozmedzí od 25,8 do 27 % s tým, že presnú výšku klientovi veriteľ oznámi po poskytnutí úveru. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z. z. zodpovedá len taký výklad, kde je RPMN uvedená presne a určite.

21. V prejednávanej veci išlo úverovú zmluvu, ktorá bola uzavretá v konkrétny deň, t.j. dňa 15.02.2013. K označenému dňu právny predchodca žalobcu mal a mohol vedieť určiť presnú výšku RPMN. Z hľadiska ust. § 9 ods. 2 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z. z. nie je právne významné (pre určenie výšky RPMN - poznámka odvolacieho súdu), kedy bude úver pripísaný na účet dlžníka (spotrebiteľa), nakoľko z vyššie označeného ustanovenia možno bez dôvodných pochybností vyvodiť záver, že RPMN sa vypočítava na základe údajov, ktoré sú platné v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Poskytnutý úver sa preto v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/, d/ zák. č. 129/2010 Z. z. považuje za bezúročný a bez poplatkov.

22. Žalobcovi preto prislúcha rozdiel medzi istinou vyplatenou žalovanej - 2.100 eur a zaplatenou istinou zo strany žalovanej - 1.262,97 eur vyplývajúcou z prehľadu na č.l. 209 spisu, čo predstavuje sumu 837,03 eur. Žalovaná na pojednávaní pred odvolacím súdom k ňou zaplateným platbám nemala výhrady.

23. Podľa ust. § 517 ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškania s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

24. Aktuálna sadzba zákonných úrokov z omeškania je stanovená podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

25. Nakoľko žalovaná bola s plnením peňažného dlhu v omeškaní, bola povinná uhradiť okrem istiny aj úrok z omeškania vo výške 5,05 % z dlžnej sumy 837,03 eur odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby 02.12.2015 (č.l. 47 spisu) a to v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení.

26. Žalovanej odvolací súd s ohľadom na výšku priznanej sumy (837,03 eur s prísl.) a pomery (na pojednávaní pred odvolacím súdom bolo z vyjadrenia žalovanej ako i listinami preukázané: povolanie: profesionál rodič zabezpečujúci starostlivosť o 2 maloleté deti, čistý mesačný príjem 650 eur - 680 eur, výdavky z príjmu mesačne /elektrina, plyn, rozhlas a televízia, telefón pevná linka, mobil/ v celkovej sume 337 eur, ročne daň mestu - 71,86 eur, štvrtročne poisťné - 25,07 eur a dve pôžičky od dvoch nebankových spoločností, splácané po 30 eur a 50 eur, po 50 eur a 50 eur mesačne, teda v celkovej sume 180 eur mesačne) neurčil lehotu na plnenie tri dni ako ukladá ust. § 232 ods. 3 C. s. Určil preto plnenie peňažného dlhu v mesačných splátkach, ktoré neporušuje zásadu rovnosti účastníkov konania. Základom sporu bol vzťah vyplývajúci zo spotrebiteľského úveru. Veriteľ ako právnická osoba má v tomto vzťahu silnejšie postavenie. Výšku splátok určil v sume po 70 eur mesačne a to v podstate v sume v akej bola žalovaná povinná splácať predmetný úver /65,93 eur mesačne/ ako aj s ohľadom na požiadavku na zaplatenie dlhu v primeranej lehote. Určené splátky sú splatné vždy k 20. dňu kalendárneho mesiaca

počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom nadobudne tento rozsudok právoplatnosť pod stratou výhody splátok, t.j. v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky sa stane celý dlh splatným naraz, teda pod stratou výhody splátok.

27. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch II. a III. zmenil tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 837,03 eur s ročným úrokom z omeškania 5,05 % zo sumy 837,07 eur odo dňa 03.12.2015 do zaplatenia a to v mesačných splátkach vo výške 70 eur, splatných vždy k 20. dňu kalendárneho mesiaca počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom nadobudne tento rozsudok s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky riadne a včas sa statne splatným celý dlh. Vo zvyšnej časti žalobu žalobcu zamietol. Rozsudok okresného súdu vo výroku I. zostáva nedotknutý lebo nebol napadnutý odvolaním.

28. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 C. s. p., podľa ktorého ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie. Taktiež vychádzal z ust. § 262 ods. 1, § 256 ods. 1, § 255 ods. 1, 2 C. s. p. Žalobca sa na žalovanej domáhal zaplatenia sumy 1.966,22 eur. Súdnym rozhodnutím mu bola priznaná suma 837,03 eur a konanie ohľadom sumy 57,29 eur bolo zastavené pre zaplatenie sumy žalovanou v priebehu konania. Vo zvyšnej časti ohľadom sumy 1.071,90 eur bola žaloba žalobcu zamietnutá. Úspech žalobcu tak predstavuje suma 894,32 eur (837,03 eur + 57,29 eur), v percentuálnom vyjadrení 45 %, neúspech suma 1.071,90 eur v percentuálnom vyjadrení 54 %. Rozdiel predstavuje 9 %. Žalovaná si v konaní trovy konania neuplatnila. Z toho dôvodu odvolací súd rozhodol, že žalovanej sa nepriznáva nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

29. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).